

Безименко.

Тозъ свѣтъ е слѣпъ — село безъ псета . . .

Тозъ свѣтъ е слѣпъ — село безъ псета:
 Крачи, граби — не ще тояга;
 Смучи и сетнята нищета,
 Не бой се, — сждъ те не засѣга.

Тозъ свѣтъ е нѣмъ — село безъ псета:
 Крадецътъ днесъ почтенъ минава;
 Оплута, въ гробъ е правда клета,
 Отгоре милость се раздава.

Навредъ слѣпѣятъ вси окати —
 На всички блѣнъ е тъмнината;
 Шири се царство на сакати
 По умъ, по съвестъ и сърдцата.

Пъкъ всичко честно, всичко свято
 Въ калъта притиснато издѣхва . . .
 И туй житейско гадно блато
 Съ години вече не изсѣхва.



Петьофи.

* * *

Спишъ ли, справедливостъ, или си убита? . . .
 За свобода който бори се, ратува,
 Който е съ неправди въвъ борба открита,
 Той вериги влачи, той до гробъ робува.

Но въ гърди си който мачка всичко свято,
 Който носи съвестъ гъвкава, превита,
 Той живѣе волно, мирно и благато . . .
 Спишъ ли, справедливостъ, или си убита?

Прев. С. Чилингировъ.

